

“मीठे बच्चे- शिवबाबाले रच्नु भएको यस रुद्र यज्ञको तिमीले धेरै-धेरै सम्हाल गर्नु छ,

यो हो स्वराज्य पाउनको लागि बेहदको यज्ञ।”

प्रश्न:- यस रुद्र यज्ञको सम्मान कुन बच्चाहरूलाई रहन्छ ?

उत्तर:- जसले यसको विशेषतालाई जान्दछन्। तिमीलाई थाहा छ- यस रुद्र यज्ञबाट हामी कौडीबाट हीरा समान बन्छौं। यसमा सारा पुरानो दुनियाँ स्वाहा हुन्छ। यस पुरानो शरीरलाई पनि स्वाहा गर्नु छ। कुनै पनि यस्तो बेकायदा कर्म नहोस्, जसबाट यज्ञमा विघ्न परोस्। जब यो ध्यान रहन्छ तब नै सम्मान राख्न सक्छौ।

गीत:- माता ओ माता.....

ओम् शान्ति। बच्चाहरूले गीत सुन्यौ। जसले बनाएका छन् ती बिचराहरूले त मातालाई जान्दै-जान्दैनन्। नाम सुनेका छन् जगत अम्बा। तर तिनी को थिइन्? के गरेर गइन्? यो तिमी बच्चाहरू बाहेक कसैलाई पनि थाहा छैन। जगत अम्बा छिन् भने अवश्य पिता पनि छन्। बच्चीहरू पनि छन्, बच्चाहरू पनि छन्। जो जगत अम्बाको पासमा जान्छन्, उनीहरूको बुद्धिमा यो समझ छैन, केवल मूर्ति पुजारी रहन्छ। देवीको पछि गएर भिख माग्छन्। अब यो राजस्व अश्वमेध अविनाशी रुद्र ज्ञान यज्ञ हो। यसको क्रियेटर हुनुहुन्छ माता पिता, ततत्त्वम्। तिमी पनि यज्ञको क्रियेटर हो। तिमी सबै बच्चाहरूले यस यज्ञको धेरै सम्हाल गर्नु छ। यज्ञको लागि धेरै सम्मान राख्नुपर्छ। यज्ञको पूरा सम्हाल गरिन्छ। यो हो हेड अफिस, अरू पनि शाखाहरू छन्। मम्मा बाबा र तिमी बच्चाहरू यस यज्ञद्वारा आफ्नो भविष्य हीरा जस्तो बनाइरहेका छौ। त्यसैले यस्तो यज्ञको कति सम्हाल र इज्जत राख्नुपर्छ। कति प्यार हुनुपर्छ। यो हामी मम्मा, जगत अम्बाको यज्ञ हो। मम्मा बाबाको यज्ञ अर्थात् हाम्रो यज्ञ। यज्ञको वृद्धि गर्नुपर्ने हुन्छ- यज्ञमा आएर धेरै बच्चाहरूले आफ्नो बाबासँग वसा लिऊन्। ठीक छ, स्वयं लिन सक्दैनौ, फुर्सत हुँदैन भने अरूलाई निमन्त्रणा दिनुपर्छ। यसको नाम नै छ राजस्व अश्वमेध ज्ञान यज्ञ, जसबाट स्वराज्य मिल्छ। यस यज्ञमा पुरानो शरीरलाई पनि स्वाहा गर्नुपर्छ। बाबाको बन्नुपर्छ। यज्ञ कुनै घर होइन, यो हो बेहदको कुरा, जुन यज्ञमा सारा विश्व स्वाहा हुनु छ। पछि गएर तिमी देख्नेछौ यज्ञको कति सम्मान गर्नेछन्। यहाँ धेरैलाई कदर छैन। यतिका सबै यज्ञका बच्चाहरू छन्। बच्चाहरू बढ्दै रहन्छन् भने यस यज्ञको कति इज्जत राख्नुपर्छ। तर धेरै छन् जसलाई कदर छैन। यो यति ठूलो यज्ञ हो, जसबाट मनुष्य कौडीबाट हीरा समान, भ्रष्टाचारीबाट श्रेष्ठाचारी बन्छन् यसैले बाबा भन्नुहुन्छ- यज्ञ रचदै गर, एक जना श्रेष्ठाचारी बन्यो भने पनि अहो सौभाग्य। यति लाखौं मन्दिर आदि छन्, वहाँ कोही श्रेष्ठाचारी बन्दैनन्। यहाँ त केवल ३ पैर पृथ्वी चाहिन्छ। कोही आउँछ भने एकदम जीवन नै सुधियोस्। यज्ञको कति इज्जत हुनुपर्छ। बाबालाई धेरैले लेख्छन्- बाबा हामी आफ्नो घरमा खोलौं। प्यारा बच्चाहरू! ठीक छ यज्ञ भूमि बनाऊ। कसै न कसैको कल्याण हुन्छ। यस यज्ञको धेरै ठूलो महिमा छ। यज्ञको भूमि हो जहाँ बच्चीहरूले अरूको कल्याण गरिरहन्छन्। यस्तो यज्ञको धेरै मान हुनुपर्छ। तर ज्ञान पूरा नहुनाले त्यति सम्मान गर्दैनन्। यज्ञमा विघ्न पार्नेहरू धेरै छन्। यो शिवबाबाको यज्ञ हो। माता-पिता सँगसँगै हुनुहुन्छ। यी मम्मा बाबाबाट त केही पनि मिल्दैन। बेहदको बाबाबाट नै सबै कुरा मिल्छ। उहाँ एक हुनुहुन्छ। मम्मा बाबा भनिन्छ

२०७२ फाल्गुन २६ बुधवार ०९-०३-२०१६ प्रातः मुरली ओम् शान्ति “बापदादा” मधुबन शरीरधारीलाई । निराकारको त शरीर छैन । त्यसैले बाबा भन्नुहुन्छ— साकारको पनि शिष्य नबन । म एकलाई याद गर । यी बाबाले पनि मलाई याद गर्छन् । चित्रमा देखाउँछन्— राम, कृष्ण, ब्रह्मा आदि सबैले उहाँलाई याद गर्छन् । यस्तो त होइन । वहाँ त कसैले याद गर्दैनन् । उनलाई प्रारब्ध मिल्यो, अब उनलाई याद गर्ने केको आवश्यकता रह्यो ? हामी पतित बनेका छौं, हामीलाई नै पावन बन्नको लागि याद गर्नु छ । महिमा एकको नै छ । उनको कारणले यिनको मान छ । तिमीलाई कुनै पनि देहधारीको याद गर्नु छैन । देहधारीबाट उहाँको परिचय मिल्छ तर याद उहाँलाई गर्नु छ । बाबा पनि देहधारी हुन्, सबै परिचय दिन्छन् । तर धेरै यस्ता बेसमझ बच्चाहरू छन्, जसले भन्छन्— हामी त डाइरेक्ट शिवबाबाको प्रेरणा लिएर ज्ञान लिन सक्छौं । यदि यस्तो हुन्थ्यो भने उहाँलाई यस रथमा आउनु पर्ने के आवश्यकता थियो ? यस्ता पनि छन् जसले सम्भन्छन्— यी साकारसँग हाम्रो के काम ? बाबा भन्नुहुन्छ मनमनाभव । उहाँलाई याद गर तर माध्यम त यिनी भए नि । फेरि नम्बरवार रिगार्ड राख्नु पर्ने हुन्छ । रिगार्ड उनैले राख्छन् जो नम्बरवार गद्दीमा बस्नेवाला छन् । मम्मा बाबा गद्दीमा पहिले बस्छन् । फेरि उनलाई फलो गर्नु छ । धेरै प्रजा बनाउनुपर्छ । पद पनि धेरै उच्च छ । डराउनु पर्ने कुनै कुरा छैन । हवाईजहाजमा कोही नयाँ चढ्छन् भने डराउँछन् । कोही त हेर चन्द्रमा भन्दा माथि गइरहन्छन् । अभ्यासको कुरा हो नि । तर त्यसबाट फायदा भने केही हुँदैन, यो तिमी जान्दछौ । उनीहरू सम्भन्छन्— चन्द्रमा भन्दा माथि राजधानी बनाउँछौं । तर यो केही पनि हुनु छैन । भर्नु नै छ नि । भर्ने र चढ्ने कलालाई पनि बच्चाहरूले बुझेका छन् । चित्र पनि छन्, यी लक्ष्मी-नारायण राज्य गर्दथे ।

आज त हेर भारत कति गरिब छ । यो त वास्तविक कुरा हो । यिनीहरूले त स्वयं लेखेका छन् त्यसैले यहाँ सिँढीमा देखाउनुपर्छ । वहाँ हीराको महल हुन्छन्, यहाँ फेरि कौडी देखाउनुपर्छ । पहिले कौडी चल्यो । गुरुद्वारामा कौडी राख्दथे । अहिले त कसैले पैसा पनि राख्दैनन् । सिँढी त धेरै राम्रो छ, यसमा धेरै थोक लेख्न सक्छौ । मम्मा बाबाको साथमा बच्चाहरूको पनि चित्र होस् र माथि आत्माहरूको वृक्ष पनि । नयाँ-नयाँ चित्र तयार हुँदै जान्छन् । सम्झाउन पनि सहज हुन्छ, कसरी भर्छन् र फेरि कसरी चढ्छन् । हामी निराकारी दुनियाँमा गएर फेरि साकारी दुनियाँमा आउँछौ । सम्झाउन धेरै सहज छ । बुझ्दैनन् भने त कदिरमा रहेन छ भन्ने बुझिन्छ । ड्रामालाई साक्षी भएर हेरिन्छ । बच्चाहरूलाई यज्ञको धेरै आदर गर्नुपर्छ । यज्ञको एक पैसा पनि नसोधिकन उठाउनु वा माता-पितालाई सोधे विना कसैलाई दिनु यो महान पाप हो । तिमी त बच्चा हो, समयमा मिल्न सक्छ । बढी लिएर किन राख्ने ? सोच्दछन्— मिल्छ कि मिल्दैन, त्यसैले भित्र राख्नाले फेरि दिल खान्छ किनकि बेकायदाको काम हो नि । चीज त तिमीलाई जहिले पनि मिल्न सक्छ । बाबाले भन्नु भएको छ— अचानक कोही पनि मर्न सक्छ । त्यसैले अन्त समयमा जे पाप गरेको छ, त्यो फोहर सबै सामुन्ने आउँछ । यसैले बाबाले सधैं सम्झाउनु हुन्छ— भित्र कुनै पनि दुविधा राख्नु हुँदैन । दिल साफ छ भने अन्त घडीमा केही पनि सामुन्ने आउँदैन । यज्ञबाट त धेरै कुरा मिलि नै रहन्छ । धेरै बच्चाहरू छन् जसको पासमा धेरै पैसा हुन्छ । उनलाई भनिन्छ— जब आवश्यक हुन्छ तब मगाउँछु । भन्छन्— बाबा जहिले पनि आवश्यक भयो भने हामी छौं । पवित्र भने रहँदैनन् । खान-पानको पनि परहेज राख्दैनन् । तर यो प्रण गर्छन्— बाबा हाम्रो पासमा धेरै पैसा छ, यसै हराउँछ । बीचमा कसैले खान्छ यसैले जब चाहिन्छ मगाउनुहोला । बाबा भन्नुहुन्छ— मैले पनि के गर्ने हो र ?

२०७२ फाल्गुन २६ बुधवार ०९-०३-२०१६ प्रातः मुरली ओम् शान्ति “बापदादा” मधुबन घर बनाउनु छ भने आफैं आउँछ । धेरै बच्चाहरू आफ्नो घरमा बसेका छन् । यस्ता बच्चाहरू पनि उच्च पद पाउँछन् । प्रजामा पनि कुनै कम पद छैन । राजाहरू भन्दा पनि कति धेरै धनवान हुन्छन् यसैले भित्र कुनै यस्तो ख्याल गर्नु छैन । तिम्रो प्रतिज्ञा छ— बाबा, हजुरले जे खुवाउनु हुन्छ.... फेरि पनि त्यसमा चल्दैनन् भने दुर्गति हुन्छ । बाबा आउनु भएको छ सद्गति दिन । यदि उच्च पद पाएनौ भने दुर्गति भयो नि । वहाँ पनि कोही धेरै धनवान, कोही कम पद, कोहीले उच्च पदवाला त हुन्छन् नि । बच्चाहरूले श्रीमत अनुसार पुरुषार्थ गर्नु छ । आफ्नो मतमा चल्नाले आफैंलाई धोखा दिन्छन् । यो शिवबाबाले रचनु भएको ज्ञान यज्ञ हो । यसको नाम नै छ राजश्व अश्वमेध अविनाशी रुद्र ज्ञान यज्ञ । शिवबाबाले आएर स्वराज्य दिनुहुन्छ । कसैको तकदिरमा छैन, नाम प्रख्यात हुनु छैन भने मुखबाट राम्रो-राम्रो प्वाइन्ट निस्कदैन । कसैलाई सम्झाउँदैनन् भने बुझिन्छ नाम प्रत्यक्ष हुने अझै समय भएको छैन, जसले गर्दा सम्झाउने समयमा मुख्य-मुख्य प्वाइन्ट बिर्सिन्छ । यो पनि सम्झाउनुपर्छ— यो स्वराज्य पाउने राजस्व अश्वमेध अविनाशी रुद्र ज्ञान यज्ञ हो । बोर्डमा पनि लेख्न सक्छौ । यस यज्ञमा पुरानो दुनियाँ सबै स्वाहा हुन्छ, जसको लागि यो महाभारत लडाई खडा छ । विनाश भन्दा पहिले यो स्वराज्य लिनु छ भने आएर लेऊ । बोर्डमा त धेरै थोक लेख्न सक्छौ । लक्ष्य-उद्देश्य पनि आओस् । तल लेख्नुपर्छ— स्वराज्य पद मिल्छ । जति हुन सक्छ, लेखाई क्लियर हुनुपर्छ जसले गर्दा कसैले पनि पढ्दा बुझोस् । बाबाले निर्देशन दिनुहुन्छ— यस्तो-यस्तो बोर्ड बनाऊ । यी शब्द अवश्य लेख । पछि गएर यस यज्ञको धेरै प्रभाव हुन्छ । तूफान त धेरै आउँछन् । भनिन्छ— सत्यको डुंगा हल्लिन्छ, तर डुब्दैन । क्षीर सागर तर्फ जानु छ भने विषय सागर तर्फ दिल राख्नु छैन । जसले ज्ञान लिदैनन् उनीहरूको पछि लागेर समय वर्बाद गर्नु छैन । समझानी त धेरै-धेरै सहज छ ।

तिमी नै पूज्य देवी-देवता थियौ, अहिले पुजारी बनेका छौ । फेरि बाबा भन्नुहुन्छ— म एकलाई याद गन्यौ भने मैला निस्कन्छ । तिम्रो पाप भस्म हुन्छ अरू कुनै उपाय छैन । यो नै सच्चा-सच्चा उपाय हो । तर योगमा रहँदैनन् । देह-अभिमान धेरै छ । देह-अभिमान जब मेटिन्छ, तब योगमा बस्न सक्छौ, फेरि कर्मातीत अवस्था हुन्छ । अन्त्य समयमा कुनै पनि चीज याद आउनु हुँदैन । कोही-कोही बच्चाहरूको कुनै चीजमा यति मोह हुन्छ, कुरै नगर । शिवबाबालाई कहिल्यै याद गर्दैनन् । यस्ता बाबालाई खास याद गर्नु छ । भनिन्छ हातले काम गर दिलले याद गर । यसरी मुश्किलले कसैलाई याद रहन्छ । चलनबाट थाहा हुन्छ । यज्ञको सम्मान रहँदैन । यस यज्ञको धेरै सम्हाल राख्नुपर्छ । सम्हाल गर्नु अर्थात् बाबालाई खुशी गर्नु । हरेक कुरामा सम्हाल चाहिन्छ । गरिबहरूको पाई-पाई यस यज्ञमा आउँछ जसले ती पदमपति बन्छन् । माताहरू जसको पासमा केही पनि छैन, एक दुई रूपैयाँ, आठ आना, यज्ञमा दिन्छन् उनीहरू पदमपति बनिहाल्छन् किनकि बडो भावनाले, खुशीले ल्याउँछन् । बाबा भन्नुहुन्छ— म गरिब निवाज हुँ । तिमी बच्चाहरूकै लागि आएको हुँ । कसैले आठ आना लिएर आउँछन् । बाबा भवनमा एक ईटा लगाइदिनुहोस् । कहिले दुई मुठी अनाज पनि लिएर आउँछन् । उनीहरूको त धेरै हुन्छ । अलिअलि गरेर धेरै भइहाल्छ । यस्तो होइन— तिमीले गरिबहरूलाई दान दिनु छ । गरिबहरूलाई त उनीहरूले दान दिन्छन् । त्यसो त दुनियाँमा धेरै गरिब छन् । सबै आएर बसे भने त दिमागै खराब गरिदिन्छन् । यसो त धेरैले भन्छन्— हामी यज्ञमा समर्पण हुन्छौ । तर सम्हाल गर्नु पर्ने हुन्छ । यस्तो नहोस् जसले यज्ञमा आएर उधम

२०७२ फाल्गुन २६ बुधवार ०९-०३-२०१६ प्रातः मुरली ओम् शान्ति “बापदादा” मधुबन मचाओस्। यज्ञमा त धेरै पुण्य आत्मा बन्नु छ। बडो सम्हाल गर्नु छ। यज्ञको लागि रिगार्ड राख्नुपर्छ। जुन ईश्वरीय यज्ञबाट हामी आफ्नो शरीरको निर्वाह गर्छौं। यज्ञको पैसा कसैलाई दिनु बडा पाप हो। यी पैसा तिनीहरूको लागि हो, जो कौडीबाट हीरा जस्तो बन्छन्, ईश्वरीय सेवामा छन्, बाँकी गरिब आदिलाई दिनु यो दान पुण्य त जन्म-जन्मान्तर गर्दै आएका छौं। भर्दै-भर्दै पाप आत्मा नै बन्दै गयो।

तिमी बच्चाहरू सबैलाई बाबाको परिचय दिनको लागि सानो-सानो गाउँहरूमा पनि प्रदर्शनी गर्दै जाऊ। एक गरिब निस्कियो भने पनि राम्रो, यसमा कुनै खर्च त छैन। लक्ष्मी-नारायणले यो राजाई पाए, के खर्च गरे? केही पनि गरेनन्। विश्वको बादशाही पाउनको लागि खर्च त केही पनि गरेनन्। उनीहरू आपसमा कति लड्छन्। बारूद आदिमा कति खर्च गर्छन्। यहाँ त खर्चको कुनै कुरा छैन। विना कौडी खर्च सेकेण्डमा विश्वको बादशाही लेऊ। अल्फलाई याद गर। बे बादशाही मिल्छ नै। बाबा भन्नुहुन्छ— जति हुन सक्छ सच्चा दिलले सच्चा साहेबलाई खुशी बनाऊ, अनि सचखण्डको मालिक बन्छौ। यहाँ भूठ चल्दैन। याद गर्नु छ। यस्तो होइन— हामी त बच्चा हौं नै। याद गर्नमा धेरै मेहनत लाग्छ। कुनै विकर्म गन्यौ भने धेरै घाटा हुन्छ। बुद्धि एकाग्र हुँदैन। बाबा त अनुभवी छन् नि। बाबाले बताइरहन्छन्। कति बच्चाहरूले आफूलाई धेरै समझदार सम्झन्छन् तर बाबा भन्नुहुन्छ— धेरै मेहनत छ। मायाले धेरै विघ्न पर्छ। अच्छा !

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सारः

- १) आफ्नो यस रुद्र यज्ञको धेरै-धेरै सम्मान राख्नु छ। यज्ञको वातावरण धेरै शुद्ध, पावरफुल बनाउनमा सहयोगी बन्नु छ। प्यारले यसको सम्हाल गर्नु छ।
- २) आफ्नो पासमा केही पनि लुकाएर राख्नु छैन। दिल सफा भयो भने लक्ष्य हासिल हुन्छ। यस यज्ञको हरेक कुरा अमूल्य छ यसैले एउटा पनि कौडी व्यर्थ गुमाउनु छैन। यसको वृद्धिमा सहयोग दिनु छ।

वरदानः— सदा एकरस स्थितिको तख्तमा विराजमान रहने बापदादाको दिलतख्त नशीन भव

सबैभन्दा श्रेष्ठ तख्त बापदादाको दिलतख्त नशीन बन्नु हो। तर यस तख्तमा बस्नको लागि अचल, अडोल, एकरस स्थितिको तख्त चाहिन्छ। यदि यस स्थितिको तख्तमा स्थित हुन सक्दैनौ भने बापदादाको दिलतख्तमा स्थित हुन सक्दैनौ। यसको लागि आफ्नो भृकुटीको तख्तमा अकालमूर्त बनेर स्थित होऊ, यस तख्तमा बारम्बार डगमग भएनौ भने बापदादाको दिलतख्तमा विराजमान हुन सक्छौ।

स्लोगनः— शुभचिन्तनद्वारा नकारात्मकलाई सकारात्मकमा परिवर्तन गर।